

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

13 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

judecători - Timofti Vladimir, Nicolaev Ghenadie, Toma Nadejda și Moraru Petru,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către inculpatul Barbîroș Dmitrii și de către Barbîroș Tatiana, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Șoldănești din 26 ianuarie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 mai 2016, în cauza penală privindu-l pe

Barbîroș Dmitrii Valerii, născut la 26.11.1986, originar și domiciliat în s. Cotiujenii Mari, r-nul Șoldănești.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 05.01.2016 – 26.01.2016 (prima instanță);
2. 15.02.2016 – 04.05.2016 (instanța de apel);
3. 15.07.2016 – 13.12.2016 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Șoldănești din 26 ianuarie 2016, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul Barbîroș Dmitrii a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 276 alin. (1) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 250 unități convenționale, ceea ce constituie 5000 lei.

Corpul delict anexat la cauza penală și care se păstrează la parcare specială a IP Șoldănești: autocamionul de model „Mercedes 312 D” cu n/î SD AF 056, după devenirea definitivă a prezentei sentințe, se va confisca special și se va trece forțat și gratuit în proprietatea statului.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că inculpatul Barbîroș Dmitrii, în iarna anului 2013, data și ora exactă nu a fost posibil de stabilit, dispunând de autocamion personal de model „Mercedes 312 D” cu n/î SD AF 056 în urma unui accident rutier i-a fost deteriorat automobilul, ulterior acesta de sine stătător a supus modificării numărul de marcaj al caroseriei autovehiculului prin înlăturarea unui fragment de metal cu numărul inițial și montarea ulterioară a unui fragment analog, de care s-a folosit până la 13 mai 2015, când a fost stopat și fiind supus verificării numărul de marcaj al caroseriei s-a constatat, că conform raportului de constatare tehnico-științifică din 19 iunie 2015, numărul de marcaj al caroseriei microbuzului de model „Mercedes 312 D” cu n/î SD AF 056, a fost supus modificării prin înlăturarea unui fragment de metal cu numărul inițial, cu montarea ulterioară a unui fragment analog cu numărul prezent „WDB9034621P912108 și fixarea lui prin sudare.

Aceste acțiuni ale inculpatului Barbîroș Dmitrii au fost încadrate în baza art. 276 alin. (1) Cod penal, după semnele calificative – falsificarea elementelor de identificare a autovehiculelor, adică *Falsificarea seriei, a numărului de identificare ale șasiului, caroseriei sau motorului auto prin ștergere, înlocuire sau modificare.*

3. Sentința menționată a fost atacată cu apel de către :

3.1. inculpatul Barbîroș Dmitrii și avocatul acestuia Popescu Petru, prin care au solicitat admiterea apelului, casarea parțială a sentinței în partea confiscării corpului delict și aplicării pedepsei penale.

În motivarea cererii de apel au invocat că, autocamionul de model „Mercedes 312” care îi aparține cu drept de proprietate inculpatului, în anul 2013 a fost accidentat în partea ce ține de caroserie și ulterior a fost schimbată de către inculpat personal pe o altă caroserie de la un alt automobil înregistrat pe teritoriul RM;

- automobilul este unica sursă de întreținere a inculpatului, deoarece îi servește la deservirea GȚ „Fătul Renad”;

- conform hotărârii Guvernului nr. 1047 din 08 noiembrie 1999 „Cu privire la reorganizarea sistemului informațional automatizat de căutare „Automobilul” în Registrul de stat al transporturilor și introducerea testării a autovehiculelor și remorcilor acestora” anexa 2 titlul III pct. 37 „înlocuirea pieselor de caroserie ale vehiculelor pe care uzinele producătoare aplică numerele lor de identificare se poate face numai cu autorizația scrisă a subdiviziunilor de examinare și evidență a transportului, inspectoratelor „Intehagro”;

- din necunoaștere, automobilul dat a fost confiscat, deoarece nu are autorizația „Intehagro”;

- temeiul legal de confiscare, și anume art. 106 alin. (2) lit. b) Cod penal, care prevede că sunt supuse confiscării speciale bunurile folosite sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni, dacă sunt ale infractorului, automobilul nu a fost folosit sau destinat pentru săvârșirea unei infracțiuni și nici nu a avut intenția de a săvârși cu acest automobil careva infracțiuni;

- de la săvârșirea infracțiunii incriminate până în prezent au expirat mai mult de 3 ani;
- procurorul a ignorat declarațiile lui în calitate de învinuit unde a menționat că din iarna anului 2013 și până la 13 mai 2015 s-a folosit de microbuz, până când a fost stopat de către inspectorii de patrulare;

- mai mult, în rechizitoriu întocmit de procuror este indicat precum că temei pentru liberare de răspundere penală, conform prevederilor art. 53 Cod penal nu există; aceeași poziție greșit a fost preluată și de către instanța de fond, care nu a luat în considerare declarațiile sale date în cadrul urmăririi penale, cât și în instanța de judecată;

- conform art. 8 Cod de procedură penală, toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea bănuितului, învinuitului, inculpatului;

- organul de urmărire penală la formularea învinuirii a avut obligația de a indica data, locul, mijloacele și modul săvârșirii preținsei infracțiuni și consecințele ei. În acest context, este important să se înțeleagă că organul de urmărire penală a avut obligația să răspundă la aceste întrebări foarte importante pentru soluționarea cauzei. În lipsa acestor răspunsuri este pusă sub semnul întrebării legalitatea întregului proces penal. Astfel, ar fi încălcate și prevederile art. 389 alin. (1) Cod de procedură penală, în conformitate cu care sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate în instanța de judecată, iar conform alin. (2) al aceluiași articol sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri;

- aplicând și prevederile art. 231 Cod de procedură penală termenele calculate pe luni sau pe ani expiră la sfârșitul zilei respective a ultimei luni sau la sfârșitul zilei și lunii respective din ultimul an. Astfel, ultima lună a iernii 2013 este luna februarie 2013, ultima zi a lunii februarie 2013 a fost 28 februarie 2013;

- totodată, conform literaturii de specialitate, latura obiectivă a infracțiunii în cauză se realizează prin falsificarea seriei, a numărului de identificare a șasiului, caroseriei sau motorului auto prin ștergere, înlocuire sau modificare. Iar, conform art. 25 Cod penal infracțiunea se consideră consumată dacă fapta săvârșită întrunește toate semnele constitutive ale componenței de infracțiune. Astfel, cauza penală urmează a fi încetată, iar inculpatul scos de sub urmărire penală, deoarece termenul prescripției tragerii la răspundere penală a expirat încă în iarna anului 2015, mai exact la 28 februarie 2015, iar acest fapt pune la îndoială legalitatea cauzei penale, cât și aplicarea sancțiunii penale;

- prin prisma jurisprudenței CEDO consideră, că neîncetarea cauzei penale, ar constitui o inechitate a procedurilor penale împotriva sa, o violare a art. 6 paragraf 1 (dreptul la un proces echitabil) al Convenției, și respectiv o eventuală condamnare a Republicii Moldova la CEDO;

- instanța de fond a aplicat greșit prevederile art. 106 alin. (2) lit. b) Cod penal și prevederile art. 162 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală;

- în cazul dat automobilul confiscat nu constituie unelte la săvârșirea infracțiunii, nu a fost folosit la săvârșirea infracțiunii și nu a fost destinat pentru săvârșirea infracțiunii;

- mai mult, instanța nu a motivat hotărârea privind confiscarea specială și trecerea forțată și gratuită în proprietatea statului, ci doar a făcut trimitere la art. 106 alin. (2) lit. b) Cod penal și prevederile art. 162 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală fără a menționa aplicabilitatea acestora cazului în speță;

- totodată, consideră că au fost încălcate prevederile art. 46 din Constituția Republicii Moldova - dreptul la proprietatea privată și protecția acesteia, i-a fost încălcat dreptul la proprietate consfințit la art. 46 alin. (3) din Constituția Republicii Moldova, care prevede că averea dobândită licit nu poate fi confiscată;

- deși se invocă precum că automobilul constituie corp delict, acesta nu putea fi corp delict în acest caz, deoarece în materialele cauzei nu se conțin date că acesta a fost dobândit ilicit, ori avea menirea de a fi utilizat în scopuri criminale. Deci, în acest caz automobilul nu poate fi recunoscut corp delict în sensul art. 106 Cod penal și urmează a fi utilizat în continuare după destinația lui și în privința acestui bun nu poate fi aplicată confiscarea specială;

- în sentință se menționează că în iarna anului 2013, inculpatul deja dispunea de autocamionul de model „Mercedes 312 D” n/î SD AF 056, prin urmare dobândirea licită a automobilului nu se pune la îndoială. Iar, conform art. 46 alin. (3) al Constituției, averea dobândită licit nu poate fi confiscată;

- un alt argument, pe care instanța de fond nu l-a reținut este faptul că camionul în cauză nu este numai al său, dar și al familiei, pe care l-a procurat pe banii săi și ai părinților, necătând la faptul că este înregistrat doar pe numele său. Mai mult ca atât, acest camion este unica sursă de întreținere;

- consideră că confiscarea automobilului „Mercedes 312 D” n/î SD AF 056 nu este necesară într-o societate democratică și nu este proporțională cu circumstanțele cauzei, deoarece prin pretinsa infracțiune nu a cauzat prejudiciu statului sau societății;

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 mai 2016, apelul declarat de avocatul Popescu Petru și inculpatul Barbîroș Dmitri a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

A fost încetat procesul penal în privința lui Barbîroș Dmitrii în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 276 alin. (1) Cod penal din motivul intervenirii termenului de prescripție în temeiul art. 275 pct. 4) și art. 332 alin. (1) Cod de procedură penală.

În rest dispozițiile sentinței instanței de fond au fost menținute.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că, judecând cauza penală în privința lui Barbîroș Dmitrii, instanța de fond a verificat complet sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 276 alin. (1) Cod penal.

A constatat că autocamionul „Mercedes 312D” cu numerele de înmatriculare SD AF 056 a fost utilizat la săvârșirea infracțiunii în cauză, iar respectivul mijloc de transport îi aparținea lui Barbîroș Dmitrii cu drept de proprietate.

Menționează instanța de apel că autocamionul de model „Mercedes 312D” cu n/î SD AF 056, care îi aparținea lui Barbîroș Dmitrii, cu drept de proprietate, a fost supus modificării numărul de marcaj al caroseriei, prin înlăturarea unui fragment de metal cu numărul inițial și montarea ulterioară a unui fragment analog și acest autocamion a fost utilizat la săvârșirea infracțiunii în cauză, astfel acesta trebuie să fie confiscat și nu poate rămâne în posesia condamnatului, deoarece dacă va fi lăsat în posesia inculpatului va fi folosit din nou la săvârșirea infracțiunii.

Mai indică instanța de apel că potrivit art. 16 alin. (2), alin. (3) Cod penal infracțiunea prevăzută de art. 276 alin. (1) Cod penal comisă în iarna anului 2013, reținută în sarcina lui Barbîroș Dmitri și constatată în acțiunile acestuia, se clasifică ca fiind infracțiune ușoară.

Astfel de la comiterea infracțiunii prevăzute de art. 276 alin. (1) Cod penal au trecut mai mult de 2 ani, prin urmare, în temeiul art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, instanța de apel a considerat necesar de a admite apelul declarat, dispunând încetarea procesului penal în privința lui Barbîroș Dmitri în baza art. 276 alin. (1) Cod penal din motivul intervenirii termenului de prescripție.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpatul Barbîroș Valerii, prin care indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea parțială a deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri în partea ce ține de confiscarea specială și gratuită în proprietatea statului a autocamionului de model „Mercedes 312 D” n/î SD AF 056.

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat următoarele :

- instanța de apel încălcând principiile supremației legii, imparțialității și egalității în fața legii și a justiției, a examinat superficial și inechitabil pricina, a emis o decizie ilegală, nemotivată, nu s-a expus asupra tuturor cerințelor și argumentelor invocate în instanța de apel, atât în apelul declarat cât și în cererea suplimentară la capitolul aplicării confiscării speciale asupra bunului, fapt ce vine în contradicție cu standardele consacrate în art. 6 §1,13 ale Convenției;

- atât prima instanță, cât și instanța de apel au aplicat greșit confiscarea specială, bazându-se pe prevederile art. 106 alin. (2) lit. b) Cod penal și prevederile art. 162 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală;

- lui și familiei sale i-a fost încălcat dreptul la proprietate consfințit la art. 46 alin. (3) din Constituție, care prevede că averea dobândită licit nu poate fi confiscată;

- la materialele cauzei nu se conțin date precum că automobilul a fost dobândit ilicit, ori de a avea menirea de a fi utilizat în scopuri criminale;

- instanța nu a motivat în ce mod și cum ar putea fi folosit din nou automobilul la săvârșirea infracțiunii și care infracțiune ar putea fi săvârșită în condiția în care infracțiunea imputată a fost consumată încă în iarna anului 2013;

- instanțele ierarhic inferioare au ignorat declarațiile sale și ale martorului Sîrbu Anatolie Sava din 17 decembrie 2015, dar și constatările organului de urmărire penală, prin care se confirmă că caroseria a fost procurată de către el, fiind dobândită licit;

- i-a fost confiscat automobilul din motivul necunoașterii legislației și a lipsei autorizației „Intehagro”;

- instanța de apel nu a reținut nici faptul că camionul în cauză nu este numai al său, dar și al familiei sale, pe care l-a procurat pe banii săi și ai părinților, necătând la faptul că este înregistrat doar pe numele său. Mai mult, acest camion este unica sursă de întreținere a sa și a familiei, iar confiscarea acestuia ar fi o povară prea grea pentru familia sa;

- valoarea bunului confiscat depășește de 35 de ori valoarea amenzii stabilite de prima instanță ca pedeapsă, ce vădit încalcă principiul proporționalității între sancțiunea aplicată și gravitatea faptei;

- potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, simpla faptă de încălcare a legislației nu este destulă pentru aplicarea măsurii de confiscare. Este necesar de stabilit dacă măsura de confiscare corespunde gravității situației create (Hotărârea CEDO din 06 noiembrie 2008 în cazul Ismayilov contra Federației Ruse). Mai mult ca atât, confiscarea automobilului, care îi aparține cu drept de proprietate lui și părinților săi ar aduce o atingere semnificativă dreptului la proprietate consfințit în Constituția Republicii Moldova și dreptului la protecția proprietății (respectul bunurilor) în sensul art. 1 Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale.

5.1. La 25 iulie 2016, Barbîroș Tatiana, a depus cerere de alăturare la recursul ordinar declarat de Barbîroș Dmitrii, solicitând admiterea cererii de alăturare, admiterea recursului, casarea parțială a deciziei recurate, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri în partea ce ține de confiscarea specială și trecerea gratuită în proprietatea statului a automobilului, cu restituirea automobilului proprietarului.

În motivarea cererii de alăturare la recurs a declarat următoarele:

- măsura de confiscare specială și trecere forțată și gratuită în proprietatea statului a automobilului de model „Mercedes 312 D” cu n/î SD AF 056, îi aduce atingere și o prejudiciază pe ea și familia sa;

- automobilul a fost procurat pe bani agonisiți de întreaga familie în decursul a mai mulți ani, inclusiv din vânzarea a unor animale domestice, totodată a luat și un credit pe numele său de la BC „Fincombank” în sumă de 35000 lei;

- la 12 februarie 2013, fiul său a suferit un accident rutier în urma căruia a fost deteriorat autocamionul. Pentru reparația autocamionului a împrumutat 30000 lei. Din cauza că urma să întoarcă banii împrumutați, autovehiculul fiind unica sursă de venit, fiul său a ales cel mai ușor mod de reparație a mașinii, adică a schimbat caroseria și prin aceasta a comis o încălcare a legii, prevăzută de art. 276 Cod penal, însă, prin aceasta, nu a fost adus niciun prejudiciu statului sau altcuiva;

- prin Certificatul nr. 1013 din 21 iulie 2016, eliberat de Primăria com. Cotiujenii Mari, r-nul Șoldănești se confirmă că unitatea de transport „Mercedes Sprinter 312” este unica sursă de obținere a veniturilor necesare pentru întreținerea familiei;

- în rezultatul ridicării autocamionului din 08 iulie 2015 și până în prezent familiei sale i s-a produs un prejudiciu ce circa 100 mii lei.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul Ghervas Iurie privind opinia sa asupra recursurilor declarate, solicitând declararea inadmisibilității acestora, din motiv că instanța de apel s-a pronunțat și a motivat soluția în sensul confiscării ilegale a automobilului, iar recursul declarat de Barbîroș Tatiana este declarat peste termen.

7. Judecând recursurile ordinare în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că recursul ordinar declarat de Barbîroș Tatiana urmează a fi respins ca inadmisibil, iar recursul ordinar declarat de Barbîroș Dmitrii urmează a fi admis din următoarele considerente.

7.1. Cu referire la recursul ordinar declarat de Barbîroș Tatiana:

Normele Codului de procedură penală nu prevăd acte procesuale cum ar fi cererile de alăturare la recurs, din care motive cererea dată se va examina ca recurs ordinar separat.

Potrivit dispoziției art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, termenul de atac cu recurs a deciziei instanței de apel este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

După cum rezultă din materialele dosarului, decizia motivată a fost pronunțată în ședință publică la *02 iunie 2016* (f. d. 140; 151).

În această ordine de idei, Colegiul penal lărgit menționează, că termenul de recurs este absolut și are caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar dacă totuși recursul a fost declarat după expirarea termenului, fără o solicitare de a fi repus în termen, el urmează a fi respins, ca declarat peste termen.

Prin urmare, Barbîroș Tatiana declarând recurs ordinar nu a adus argumente întemeiate în justificarea motivelor întâzierii declarării recursului ordinar, după la 25 iulie 2016 (f. d. 171), adică cu aproximativ 24 zile de la expirarea termenului de atac

cu recurs ordinar, acesta fiind declarat evident peste termenul prevăzut de art. 422 Cod de procedură penală.

Mai mult ca atât, potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul se depune, de persoanele menționate în art. 421 și trebuie să fie motivat. Astfel, potrivit art. 421 Cod de procedură penală, pot declara recurs procurorul și persoanele indicate în art. 401.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit menționează că Barbîroș Tatiana, nu a fost parte în proces și conform prevederilor art. 401 Cod de procedură penală, nu este în drept să declare recurs împotriva deciziei instanței de apel în cauza penală în privința fiului ei, Barbîroș Dmitrii, mai mult ca atât, ea nu a declarat nici apel în speța dată.

7.2. Cu referire la recursul ordinar declarat de către inculpatul Barbîroș Dmitrii:

Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, ținând seama de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul, să caseze parțial hotărârea atacată, să rejudece cauza și să pronunțe o nouă hotărâre dacă nu se agravează situația condamnatului.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În sensul prevederilor din art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și a jurisprudenței naționale, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Colegiul penal lărgit menționează că recurentul, drept temei pentru declararea recursului a indicat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, totodată instanța a admis erori grave de fapt, care au afectat soluția instanței.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și-a găsit confirmarea în cauza dată.

Potrivit apelului (f. d. 126 – 127) declarat de inculpatul Barbîroș Dmitrii s-au invocat următoarele motive:

„- prin sentința contestată, corpul delict - autocamionul de model „Mercedes 312 D” n/î SD AF 056, urmează a fi confiscat special și trecut forțat și gratuit în proprietatea statului;

- sentința Judecătorei Șoldănești din 26 ianuarie 2016 urmează a fi casată și în partea confiscării speciale aplicate și trecerea forțată și gratuită în proprietatea statului;

- instanța de fond a aplicat greșit prevederile art. 106 alin. (2) lit. b) Cod penal și prevederile art. 162 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală;

- în cazul dat automobilul confiscat nu constituie unelte la săvârșirea infracțiunii și nu a fost folosit la săvârșirea infracțiunii și nu a fost destinat pentru săvârșirea infracțiunii;

- mai mult, instanța nu a motivat hotărârea privind confiscarea specială și trecerea forțată și gratuită în proprietatea statului, ci doar a făcut trimitere la art. 106 alin. (2) lit. b) Cod penal și prevederile art. 162 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală fără a menționa aplicabilitatea acestora cazului în speță;

- totodată, consideră că au fost încălcate prevederile art. 46 din Constituția Republicii Moldova - dreptul la proprietatea privată și protecția acesteia, i-a fost încălcat dreptul la proprietate consfințit la art. 46 alin. (3) din Constituția Republicii Moldova, care prevede că averea dobândită licit nu poate fi confiscată;

- deși se invocă precum că automobilul constituie corp delict, acesta nu putea fi corp delict în acest caz, deoarece în materialele cauzei nu se conțin date că acesta a fost dobândit ilicit, ori avea menirea de a fi utilizat în scopuri criminale. Deci, în acest caz automobilul nu poate fi recunoscut corp delict în sensul art. 106 Cod penal și urmează a fi utilizat în continuare după destinația lui și în privința acestui bun nu poate fi aplicată confiscarea specială;

- însăși instanța în sentință, menționează că în iarna anului 2013 deja dispunea de autocamionul de model „Mercedes 312 D” n/î SD AF 056, prin urmare dobândirea licită a automobilului nu se pune la îndoială. Iar conform art. 46 alin. (3) din Constituția Republicii Moldova, averea dobândită licit nu poate fi confiscată:

- un alt argument, pe care instanța de fond nu l-a reținut este faptul că camionul în cauză nu este numai al său, dar și al familiei, pe care l-a procurat pe banii săi și ai părinților, necătând la faptul că este înregistrat doar pe numele său;

- mai mult, acest camion este unica sursă de întreținere;

- consideră că instanța de judecată, la trecerea forțată a corpurilor delictive în proprietatea statului, urmează să verifice această situație și prin prisma principiilor elaborate de jurisprudența Curții Europene:

1) dacă o așa imixtiune în dreptul la proprietate este prevăzută de lege;

2) *dacă urmărește un scop legitim;*

3) *este necesară într-o societate democratică și*

4) *dacă este proporțională cu circumstanțele cauzei, cerințele generale ale societății, coroborate cu cerințele de a proteja drepturile de proprietate;*

- la caz, consideră că confiscarea automobilului „Mercedes 312 D” î/n SD AF 056 nu este necesară într-o societate democratică și nu este proporțională cu circumstanțele cauzei, deoarece prin pretinsa infracțiune nu a cauzat prejudiciu statului sau societății;

- potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, simpla faptă de încălcare a legislației nu este destulă pentru aplicarea măsurii de confiscare. Este necesar de stabilit dacă măsura de confiscare corespunde gravității situației create (Hotărârea CEDO din 06 noiembrie 2008 cazul Ismayilov contra Federației Ruse). Mai mult ca atât, confiscarea automobilului, care le aparține cu drept de proprietate lui și părinților săi ar aduce o atingere semnificativă dreptului la proprietate consfințit în Constituția Republicii Moldova și dreptul la protecția proprietății (respectul bunurilor) în sensul art. 1 Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.”

Anume asupra acestor motive instanța de apel nu s-a pronunțat sau s-a pronunțat superficial, ce echivalează cu nepronunțarea.

Colegiul penal lărgit mai constată, că reieșind din practica CEDO (hotărârea Ismayilov contra Federației Ruse din 06 noiembrie 2008 în care similar cu speța dată, s-a examinat legalitatea confiscării a 21348 dolari SUA aduși prin contrabandă în Federația Rusă), se invocă că inculpatul anterior nu a fost judecat, nu a fost bănuit și învinuit în alte infracțiuni până la perioada comiterii infracțiunii incriminate comise cu utilizarea autocamionului „Mercedes 312 D” î/n SD AF 056. Autocamionul a fost procurat de către el în mod legal, schimbarea nr. caroseriei în urma reparației autocamionului putea fi legalizată de către el adresându-se în organele competente ale statului. Astfel, unica încălcare a inculpatului, care i-a fost incriminată este că, el în urma reparației autocamionului „Mercedes 312 D” î/n SD AF 056 nu s-a adresat în organele competente pentru legalizarea nr. caroseriei modificat.

Colegiul penal lărgit, ca și CEDO stipulează, că pentru a recunoaște intervenția proporțională ea trebuie să coincidă cu gravitatea încălcării, adică neadresării inculpatului în organele competente, dar nu gravității a altor posibile infracțiuni, care nu au fost în realitate constatate. Autocamionul confiscat, indiscutabil constituie un bun esențial pentru inculpat și familia lui, fiindcă este unica sursă de venit a familiei lui, fiind procurat inclusiv cu ajutorul părinților lui. Din altă parte, prejudiciu, care inculpatul putea să-l cauzeze statului este neesențial, constând din taxele percepute de stat la modificarea nr. caroseriilor în urma reparațiilor. Astfel, confiscarea în speța dată nu este de recompensare a prejudiciului statului, dar ca o măsură de siguranță și de pedepsire a inculpatului pentru

comiterea infracțiunii incriminate (cauza CEDO Bendenoun vs France din 24 februarie 1994). În speța dată inculpatul a fost recunoscut vinovat de prima instanță, fiind amendat în sumă de 250 u/c, adică 5000 lei, iar de instanța de apel a fost chiar liberat de răspundere penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție prevăzut de art. 60 Cod penal. În aceste condiții confiscarea autocamionului, aplicată în speța dată, ca măsură de siguranță și de pedeapsă, este în opinia Colegiului penal lărgit evident neproportională, fiindcă impute inculpatului consecințe extreme individuale. Astfel fiind încălcate prevederile art. 1 Protocolul nr. 1 adițional la CEDO.

În acest sens, Colegiul penal lărgit mai reține că confiscarea automobilului „Mercedes 312 D” cu n/î SD AF 056 nu este proporțională cu gravitatea faptei comise, dat fiind faptul că conform Raportului de evaluare nr. 1526/06 A din 29 iunie 2016 (f. d. 166 - 167), valoarea de piață a unui automobil de marca „Mercedes 312 D” constituie 177130, 10 lei, pe când valoarea amenzii stabilite de către prima instanță ca pedeapsă, constituie 250 unități convenționale, ce se echivalează la 5000 lei, fapt ce vădit încalcă principiul proporționalității între sancțiunea aplicată și gravitatea faptei, adică valoarea bunului confiscat depășește de 35 ori valoarea amenzii stabilite.

Motivele invocate în decizia instanței apel și sentință, prin care se indică că „acest autocamion a fost utilizat la săvârșirea infracțiunii în cauză, astfel acesta trebuie să fie confiscat și nu poate rămâne în posesia condamnatului, deoarece dacă va fi lăsat în posesia inculpatului va fi folosit din nou la săvârșirea infracțiunii”, Colegiul penal lărgit le consideră greșite, eronate și neîntemeiate, constatând că instanțele inferioare nu au stabilit utilizarea și folosirea autocamionului la săvârșirea infracțiunii.

7.3. În consecință, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia de a respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către Barbîroș Tatiana, de a admite recursul ordinar declarat de către inculpatul Barbîroș Dmitrii, de a casa parțial sentința Judecătorei Șoldănești din 26 ianuarie 2016 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 mai 2016, de a rejudeca cauza și de a pronunța o nouă hotărâre prin care corpul delict autocamionul „Mercedes 312 D” cu numărul de înmatriculare SD AF 056, care se păstrează la parcare specială a IP Șoldănești, se va restitui proprietarului Barbîroș Dmitrii Valerii.

8. Conducându-se de prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1), 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către Barbîroș Tatiana.

Admite recursul ordinar declarat de către inculpatul Barbîroș Dmitrii, casează parțial sentința Judecătorei Șoldănești din 26 ianuarie 2016 și decizia Colegiului penal al

Curții de Apel Bălți din 04 mai 2016, în cauza penală privind-l pe **Barbîroș Dmitrii Valerii**, rejudecă cauza pronunțând următoarea hotărâre.

Corpul delict autocamionul „Mercedes 312 D” cu numărul de înmatriculare SD AF 056, care se păstrează la parcare specială a IP Șoldănești, se restituie proprietarului Barbîroș Dmitrii Valerii.

În rest se mențin prevederile deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **12 ianuarie 2017**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Nicolaev Ghenadie

Toma Nadejda

Moraru Petru